

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 79

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

DEMOKRASİ SAVAŞIMINDA GÜNCEL GÖREV DGM'YE HAYIR

DİSK'e bağlı Türkiye Madenİş Sendikası Olağan Genel Yönetim Kurulun'da DİSK ve Türkiye Madenİş Sendikası Genel Başkanı Kemal TÜRKLER toplantıyı açış konuşmasında özetle şunları söylemiştir.

Her gün binlerce işçinin DİSK saflarına katılması, sadece sınıf uzlaşmacılığını temsil eden Türk-İş'e değil, aynı anda MC ortaklarına ve MC'nin politikasına indirilen bir şamar anlamına geliyor. Bu nedenle DİSK, tüm tekelci sermaye gruplarının başta gelen hedeflerinden birisi oluyor.

Böylece, DİSK'e karşı yoğunlaşan saldırılar, MC'nin demokrasi cephesini parçalama ve gerileme politikasının en önemli bölümünü oluşturuyor. Bu koşullarda, 1977 seçimleri dahil, demokrasinin zaferi için yerli ve emperyalist tekellere ve MC'nin tekelci politikasına karşı olan tüm toplumsal ve siyasal güçlerin, ideolojik ve örgütsel farklılıkları ne olursa olsun, güç ve eylem birliği yapmalarını sağlamak önümüzdeki acil görev olarak ortaya çıkıyor.

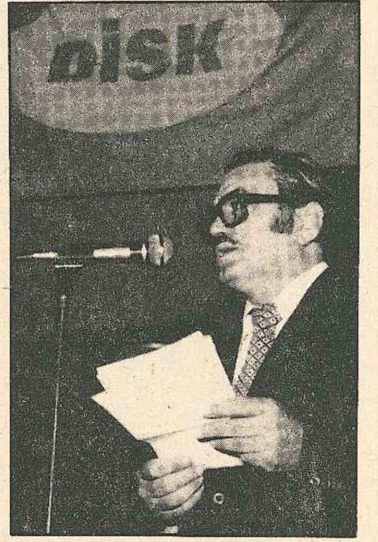
MC politikasını ve eylemini bir kaç noktada toplayabiliriz:

1. MC iktidarı hızlı kalkınma nutukları, temelsiz temel atmalarla kendi ekonomi politikasının açmazını, kendisine karşı artan güvensizliği ve sermaye sınıflarının derin buhranını gizlemeye çalışıyor.

2. MC iktidarı «hür demokratik rejim» propagandasıyla faşist saldırıları, kanlı terörü, DGM gibi baskıcı yasa taslaklarını doğrulamaya ve ülkeyi yönetmedeki beceriksizliğini maskelemeye çalışıyor.

3. MC iktidarı «ulusal çıkarlarımız» öne sürüp, ülkeye yıkım getirecek, bölgemizdeki gerginliği arttıracak, komşularımızla ilişkilerimizi bozacak yoğun bir savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Böylece dikkatleri, ekonomik, toplumsal ve siyasal buhrandan kaydırarak, sömürü ve kâr düzenini güçlendirmek istiyor.

4. Sayın Demirel «verilen haklar geri alınmaz» derken, iktidar tarafından hazırlanan ve işverenlerin desteklediği anti-sendikal ve ücretleri dondurmaya yönelik yasa tasarılarının işçi sınıfının sendikal hareketine karşı yöneldiğini bilmiyor mu?

Kemal TÜRKLER

Hangi yönden alırsak alalım MC'nin, onu oluşturan kuruluşların politikası yalana, emekçi ve demokrasi düşmanlığına, militarizme, yerli ve emperyalist sermayenin kâr ve yağmacılığına dayanıyor.

İşverenlerin son girişimleri ve MC'nin politikası sınıflar mücadelesini keskinleştiriyor. İşçilere daha düşük ücret, daha ağır çalışma ve yaşam koşulları önerenlere karşı işçi

Devamı 7. sayfada

GENEL YÖNETİM KURULUMUZ TOPLANDI

Eylül'ün ilk günlerinde MİTES Eğitim merkezimizde toplanan Genel Yönetim Kurulumuzun oy birliğiyle aldığı bazı önemli kararlar şöyledir.

KARARLAR

-a) 1976-1977 Eğitim programı içersinde kadro ve kitle eğitimlerinin daha da yaygınlaştırılarak daha fazla üyemizin eğitilmesine,

b) Eğitim Dairesinin, üyemizin daha fazla eğitim gereksinimlerine cevap verebilecek şekilde kadro açısından yeterli hale getirilmesine,

c) Kitle eğitimlerinde yararlanmak üzere çok yararlı olduğu gözlenen kısa metrajlı filmler hazırlattırılmasına ve bu filmlerin konularının yürütme kurulunca saptanmasına,

1977 yılı eğitim programında, DİSK proğramı ve politikası için de olmak şartıyla, ayrı ekonomik ve toplumsal sistemlere sahip ülkelerin, işkolumuz karşıtı sendikaları ile ilişkilerimizi geliştirerek, sağlıklı bir bilgi alışverişinin sağlanmasına, bu amaçla Dış ilişkiler dairesi ve eğitim dairesince 1977 yılı programında genel yürütme kurulu onayı ile görgü eğitimine dönük geniş şekilde karşılıklı geziler düzenlenmesine,

MC iktidarının, gerici ve baskıcı güçlerin her türlü yollarla engellemeye çalıştıkları konu, sendikal örgütlenmedir. Sınıf uzlaşmacısı sendikaların bugüne kadar varlığı da ancak bu yolla sağlanabilmiştir. Bu durumda, örgütlenme en önemli sorundur. Kaldı ki, DİSK'in örgütlenme politikasında desteklenmesi ancak bu konuda yapılacak programlı bir çalışma ile mümkün olur.

İşçi sınıfı bilimine ve sınıf çıkarlarına ters olarak davranan çeşitli goşist unsurlara karşı sürdürülen mücadelemizin geliştirilmesine,

MESS'in son dönem aldığı kararların doğrudan sendikamızı ilgilendirdiği bir gerçektir. Bu durumda sendikamız genel temsilciler meclisinin acil olarak toplanmasına ve konunun anlatılarak MESS'e karşı alınacak tavrın belirlenmesine, tabandaki temsilcilerimizinde görüşlerinin alınmasına,

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız üzerinde her türlü faşizan baskı ve terör uygulamasıyla, sorumsuz politikasıyla ülke ekonomisini çıkmaza sürükleyen pahalılığı çekilmez hale getiren, gerici halk düşmanı MC iktidarına karşı kesin bir mücadele yöntemi uygulayarak demokratik ve Anayasal yollardan düşürülmesi, ilerici halktan yana demokratik bir iktidarın işbaşına geçirilmesi için mücadele verilmesine,

BAŞYAZI

BARIŞI SAVUNMA SINIF MÜCADELESİNİN BİR PARÇASIDIR

1 Eylül bütün ülkelerde «Dünya Barış Günü» olarak kutlandı

Bütün Dünyada işçi sınıfının başı çektiği barış politikası, giderek tüm ilericilerin, demokratların geniş desteğini kazanıyor. İlerici güçleri bu haklı istem doğrultusunda işçi sınıfına, işçi sınıfının bilimsel politikasına daha çok yaklaştırıyor. Onları kenetlendiriyor.

İşçi sınıfıyla ilerici güçlerin barış uğrundaki bu kenetlenmesi rastlantı değildir. Aksine, sınıf mücadelesinin, tarihsel gelişimin dayattığı objektif bir gerçekliktir.

Son yıllarda, gittikçe gelişen ve yeni boyutlar kazanan barış politikasının, insanlığın gelişimine yeni perspektifler sunduğu, işçi sınıfına önemli tarihi kazanımlar sağladığını somut olarak görüyoruz.

Bu tarihi kazanımlar üç nokta toplanıyor.

1 — İşçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelerde, sosyalist ekonominin gelişimi ve güçlenmesi hızlanıyor. «Barış içinde birarada yaşama» (Detand) politikası, sosyalist ekonomilerin, kapitalist ekonomiler karşısında önemli zaferler elde etmesini sağlıyor.

Devamı 7. sayfada

cengiz turhan genel başkan vekili seçildi

Sendikamız Genel Yürütme Kurulu üyesi iken DİSK Genel Sekreterliğine seçilen Mehmet KARACA'dan boşalan üyelik için, Ana Tüzüğümüze göre, Genel Yönetim Kurulunda seçim yapılması gerekmekteydi. 1 ve 4 Eylül 1976 tarihleri arasında Gönende toplanan Genel Yönetim Kurulunda Cengiz TURHAN Genel Yürütme Kurulu üyeliğine seçilmiştir.

1943 yılında Gürün'de doğan Cengiz TURHAN işçilik hayatına 1959 yılında Ankara'da başlamış ve Karabükte'de devam etmiştir.

Askerlik görevini tamamladıktan sonra 1965'de I. Bölge sınırları içindeki AUER işyerine girmiş ve 1973 yılına kadar bu işyerinde sendika Baştemsilciliği görevini sürdürmüştür.

1973 yılında ise Örgütlenme Dairesi uzmanlığına getirilen Cengiz TURHAN, 1974 Eylül'ündeki XXI. Genel Kurulda Genel Onur Kurulunda son radan aynı kurulun Başkanlığına seçildi. Bursa ve Samsun da örgütlenme çalışmaları yapmış, sonradan İskenderun ve Ereğli Bölge Temsilciliklerine vekâleten atanmış, 1975 yılında ise Genel Yürütme Kurulu tarafından Örgütlenme Dairesi Müdürlüğüne getirilmiştir.

Gönendeki Genel Yönetim Kurulu toplantısına kadar bu görevi devam ettirmekteydi.

7 Eylül 1976 tarihindeki Genel Yürütme Kurulu Toplantısında Cengiz TURHAN Örgütlenme Dairesi Başkanlığına seçilmiştir.

Cengiz TURHAN evli ve bir çocuk babasıdır.

ÇAKMAKKAYA GREVİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI

Karadeniz Bakır İşletmelerine bağlı Damar, Çakmakkaya, Hopa ve Murgul işyerlerinde grev sona erdi. İşverenin uzlaşmaz tutumu yüzünden iki ayı aşkın süredir devam eden grev, yurt ölçüsünde bakır üretiminde önemli aksamalara yol açmıştı.

Grev, işverenin DİSK'e karşı olumsuz tutumu ve iktidarca bu politikasının teşvik edilmesi yüzünden meydana çıktı. DİSK'i Doğu Karadeniz'den söküp atmak için Şirket ve Yurt ekonomisi yüzmilyonlarca lira zarara sokuldu. Buna rağmen, işçilerin kararlı mücadelesi, grevi başarı ile sonuçlandırdı.

Bundan sonra, Doğu Karadeniz Bölgesi İşçi Hareketinin DİSK ve MADEN-İŞ olmadan düşünülemeyeceği gerçeğini, önce işverenin sonra herkesin kafasına yerleştirdi.

Grev sınıfsal mücadelenin birliği ve bütünlüğü yolunda, Bölge işçileri ile gelişen sınıfsal mücadele arasında ö nemli bir köprü görevini üstlenmişti. Amacına vardı. Birliğini perçinledi.

Grevimizin hedefi, işverene vermemekte direndiği hakları kabul ettirmekti. Sonunda işveren taleplerimizin önemli bir kısmını kabul etmek zorunda kaldı.

Grev ile birlikte, işçilere sözleşmenin birinci ve ikinci yıllarında seyyanen 45.— er TL. günlük zam sağlandı. Ayrıca çeşitli ücret benzeri zam ve ödemeler ile sosyal yardımlarda önemli seviyelere ulaştı. İzin süreleri arttırıldı.

Bu grev, Doğu Karadeniz Bölgesindeki ilk grevdir. Bu grev, bölge işçilerinin mücadelesine bir deney kattı. Bu grevden çıkarılacak dersler, yeni deneyler ve grevimizin başarısı, İşçi Sınıfının birliği yolunda mücadele veren MURGUL işçilerine kutlu olsun.

BURJUVAZİ KAYBEDECEK

Bayram ÖZMEN
Arçelik İşyeri Temsilcisi

Yurdumuz emperyalizmin ve içerdeki ortaklarının egemenlik ve sömürüsü altındadır. Yurdumuz ABD emperyalizmine askeri, siyasi, ekonomik olarak bağımlıdır. Madenlerimiz, petrollerimiz ve bütün yeraltı, yerüstü zenginlik kaynaklarımız bir avuç sermayedarca, yabancı şirketlerce işletilmeketdir. Milliyetçi cephe kurulduğundan beri başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün emekçilere, memurlara, köylülere yurtsever öğretmen ve öğrencilere kanlı bir terör uygulanmaktadır. Gün yok ki halkımızın temel gıda maddelerine zam yapılmasın. MC iktidarı, başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımızın uyanışını ve mücadelesini durdurmak için çeşitli oyunlara provakasyonlara ve operasyonlara baş vurmaktadır. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız her geçen gün bilinçlenmekte, örgütlenmektedir. İşte bu yüzdendir ki bir avuç eli silahlı faşist çete, sokakları kana boyamaktadırlar. İşte bu yüzdendir ki, işçi sınıfımız üzerinde bir sürü provakasyon denemeleri yapılmaktadır. Bu günlerde faşist baskı ve terörün odak noktası, işçi sınıfı üzerine kaydırılmaktadır. Fakat işçi sınıfımız, burjuvazinin bütün bu çabalarını boşa çıkaracaktır. Yaşasın bilimsel sosyalizm, yaşasın işçi sınıfının örgütlü mücadelesi.

İŞÇİ SINIFI VE SSK

M. Suat ESİNSEL
Grundig İşyeri Baştemsilcisi

Yaralar vardır, derin yaralar, Bu yaralar için halkımız «Bir dokun, bir ah dinle» der. İşte Sosyal Sigortalar sorunu işçi sınıfının ve tüm Sigorta kapsamına giren emekçilerin böylesine bir yarasıdır. Neresinden baksak, neresine dokunsak, aksamaların bozukluların laçkalaşmışlığın izlerini görürüz.

Gerek işçi sınıfının mücadeleleri sonucu yasaya geçmiş şekli ile, bundan da önemlisi insanın doğumu ile birlikte sağlıklı yaşamak ve yaşamını devam ettirmek en doğal hakkıdır. Bunu da sağlamak devletin zorunlu ödevidir.

Devletin bu işlevine baktığımız zaman ise bu amaçla çalışanlar için yasalarla kurulmuş olan S. S. Kurumunun çalışanlara sağlık hizmeti götürmekten uzak olduğunu, amacını tam anlamı ile gerçekleştiremediğini görmekteyiz. Elbette, bunu da tek nedene veya kişiye bağlayamayız. Soruna Kapitalizmin kendi yapısı ve mantığı içerisinde bakmalıyız.

Herşeyden önce işçilerin yönetiminde olması gereken kurum işçilerin yönetiminde değildir. Olmadığı gibi de bizleri temsilen demokratik görünüm sağlansın diye SSK Müdürler Kuruluna atanan Türk-İş'e bağlı işçi temsilcileri ağa babaları gibi işçilerden, çalışanlardan yana değildir.

SSK gerek yasalardaki işlevi ile gerekse de toplumdaki işlevi ile bizlerin çalışırken ve emeklilik halinde sağlıklı yaşamamızı sağlamak, garantilemek, daha da açığı isminden de anlaşılacağı gibi, Sigortalamak zorundadır. Bunu yaparken de mâli kaynak olarak bizlerden kestiği primlere dayanmak ve bu primleri amacı doğrultusunda kullanmak zorundadır. Herhalde bu primlerin yarısından fazlasını bankalarda bloke ederek, sermaye çevrelerine daha doğru dürüst sigorta borçlarını ödemezken düşük faizli krediler sağlayamaz.

Kurum ilâç ihtiyaçlarını kendi bünyesinden sağlamak dururken, milyarları bulan işçi parasını Uluslararası ilâç tekellerine ve onların işbirlikçisi sermayecilere peşkeş çekemez. Çekerse amacından sapmış olur ki; bunu da sermayeci sınıflarla bütünleşen Siyasal iktidar, onun kurumdaki temsilcileri rahat rahat yapmakta, «yağma Hasan'ın böreği misâli» çalışanların sırtından, ekmeğinden keserek aldıkları paraları sağa sola dağıtmaktadırlar.

Bunlar da yetmiyormuş gibi, sermayeci sınıfın kâr hırsının sağlık alanına kayması ile birlikte, MC iktidarınca yeni oyunlar tezgâhlanmaktadır. Bu oyunu TV ekranlarında, basında, çıkacağı önceden SANSASYON edilen genel sağlık sigortası tasarısında görüyoruz. Bu yasanın çıkması ile birlikte sigortalılar şayet S. S. Kurumunda tedavi olmak istemezse SSK sağlık tesislerinin dışında tedavi olabilecekler. Kurumca tedavi masrafı olarak bir ücret ödenecektir. Tedavi ücreti SSK'nın ödeyeceği ödenekten fazla ise, sigortalı üstünü kendisi ödeyecektir.

Bu yasa tasarısı ilk görünüşte kurumun şimdiki işleyişine göre cazip görünmektedir. İstediğimiz yerde tedavi olacağımıza, faşist sürülerin kadrolarına doldurulduğu hastanelerden, bazen doktorluğundan şüphe ettiğimiz adamlardan kurtulduğumuza sevineceğiz. Ancak; yasa tasarısı enine boyuna birazcık incelenince «nalıncı keseri» gibi nasıl sermayecilere yontulduğunu göreceğiz.

Zaten laçkalaşmış, sermayeci sınıfın sömürü ve kredi alanı olan SSK bu yasa tasarısı ile sermayecilere değişik bir sömürü alanı olarak ortaya çıkmaktadır. Kasıtlı olarak aksatılan sağlık hizmetleri nedeni ile sigortalılar haklı olarak SSK'dan tedavi olmak istemeyecek, dışarıya gidecektir. Bunun sonucunda da gerek doktorlara, gerek sağlık alanına yatırım yapacak olan işverenlere «tatlı kâr alanı» açılacaktır. Fabrikalarda, tarlalarda, atölyelerde sömürüldüğü yetmiyormuş gibi, sağlığı nedeni ile tekrar doktorlar ve sağlık alanına yatırım yapan sermayeciler tarafından sömürülecektir.

SSK dışındaki özel sağlık tesislerinde tedavi isteği artacak buna paralel talep arttığı için tedavi ücretleri de artacaktır. Giderek taşınmaz yük olmaya başlayacak olan tedavi ücretleri nedeni ile elde olmayan tedaviden kaçınılacak, bizlerin sağlığı tehlikeye sokulacaktır ki kimsenin işçilerin sağlığı ile oynamaya hakkı yoktur, verilmezde. Bu yasa tasarısının diğer bir olumsuz etkisi ise sigortalıların yoğun olduğu yerleşme merkezlerine «tatlı kâr alanı» olduğu için bir doktor akımı başlayacak, bu da doğuda ve geri bırakılmış bölgelerde eksik olan sağlık hizmetlerini büyük ölçüde geriletecek. Belki de yok edecektir.

Geniş emekçi tabakaların ve işçi sınıfının üzerinde oynanan çok yönlü oyun bu...

İşçi sınıfının gündemine tüm oyunlara rağmen giderek SSK'nın demokratikleştirilmesi, sermayecilerin kredi ve sömürü alanı olmaktan çıkarılması ve en önemlisi de yönetiminde ve denetiminde bizim söz sahibi olmamız için verilecek kavga ön sıraya girmektedir. Bu biline..

TEKELCİLERİN SALDIRGANLIĞI KAPİTALİST SİSTEMİN BUNALIMINDAN KAYNAKLANIYOR

İŞVERENLERİN BASKI VE SALDIRILARI BİZİ ASLA YILDIRMAYACAKTIR!..

Türkiye Maden-İş Sendikası Yürütme Kurulunun Genel Yönetim Kurulu Toplantısı ile ilgili MAHA AJANSI'na açıklaması

1-4 EYLÜL 1976 TARİHLERİ ARASINDA TOPLANAN GENEL YÖNETİM KURULUMUZ AŞAĞIDAKİ KARAR BİLDİRİSİNİ ONAYLAYARAK KAMU OYUNA SUNMAYI UYGUN GÖRMÜŞTÜR

— SERMAYE SINIFI VE ONLARIN TEMSİLCİSİ GERİCİ İKTİDARIN, İŞÇİ SINIFI VE İLERİCİ GÜÇLERİN GELİŞEN MÜCADELESİNİ BASTIRMAYA YÖNELİK EN ÖNEMLİ ARAÇLARINDAN BİRİ OLACAK «DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ» TASARISININ YASALAŞTIRILMAMASI,

— DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNÜ VE İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİNİ KISITLAYAN VE MUSSOLİNİ ANAYASASINDAN ALINAN FAŞİST NİTELİKTEKİ 141-142 MADDENİN CEZA YASAMIZDAN ÇIKARILMASI.

— EMPERYALİZMİN SALDIRI ARAÇLARINDAN BİRİ OLAN NATO VE CENTO'DAN ÇIKILMASI, ABD İLE YAPILAN ASKERİ NİTELİKTE VE ULUSAL ÇIKARLARIMIZLA, HÜKÜMRANLIK HAKLARIMIZLA BAĞDAŞMAYAN İKİLİ KÖLELİK ANLAŞMALARIN İPTAL EDİLMESİ,

— HER TÜRLÜ SAVAŞ TAHRİKÇİLİĞİNE SON VERİLEREK, HELSİNKİ KONFERANSI KARARLARININ HAYATA GEÇİRİLMESİ YOLUNDA ÇABA HARCANMASI,

— TRT'DEKİ İŞGALE SON VERİLEREK, DANIŞTAY KARARLARININ UYGULAMAYA SOKULMASI,

— 1 MAYIS'IN İŞÇİ DAYANIŞMA BAYRAMI OLARAK YASALAŞMASI,

— TÜM ÇALIŞANLARIN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARININ VERİLMESİ, TARIM VE ORMAN İŞÇİLERİ BAŞTA OLMAK ÜZERE, TÜM ÇALIŞANLARIN SOSYAL SİGORTALAR KAPSAMINA ALINMASI,

— SENDİKAL ÖRGÜTLENMEMİZE, TOPLU SÖZLEŞME HAKLARIMIZA YÖNELİK TÜM SALDIRILARIN SON BULMASI,

— REFERANDUM HAKKININ, GENEL GREV VE DAYANIŞMA GREVLERİ HAKKININ YASALAŞMASI,

— HAFTALIK ÇALIŞMA SÜRESİNİN 40 SAATE İNDİRİLMESİ, YILLIK ÜCRETLİ İZİN GÜNLERİNİN ARTTIRILMASI, TÜM ÇALIŞANLARA İŞ VE ÇALIŞMA GÜVENCESİNİN GETİRİLMESİ,

— VE EN ÖNEMLİSİ, MC İKTİDARININ YASAL YOLLARLA DÜŞÜRÜLEREK, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERDEN YANA, ÜLKEMİZİ İLERİ DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME RAYINA OTURTACAK BİR İKTİDARIN OLUŞTURULMASI,

Bugün ülkemiz, safları gittikçe belirginleşen kıran kırana bir sınıfsal mücadele içersinde, tarihinin önemli bunalım dönemlerinden birini yaşamaktadır. Bu sınıfsal mücadele içersinde bir tarafta tekelci büyük burjuvazi, diğer yanda ise, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız yer alıyor.

Tekelci burjuvazinin ve onların siyasal temsilcisi olan MC iktidarının, başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçi halkımız üzerindeki baskı ve saldırıları yoğunlaşmakta, endişe verici boyutlara ulaşmaktadır.

Gerici tekelci güçlerin bu saldırı politikası, kuşkusuz, emperyalizmin kronik olan ve günümüzde gittikçe derinleşen geleneksel bunalımından kaynaklanıyor. Emperyalizmin bu tarihsel çöküşünün kendisine bağımlı geri kapitalist ülkelerdeki yansıması daha şiddetli olmakta, bu ülkelerdeki ekonomik ve sosyal sorunların çözümünü imkânsızlaştırmaktadır.

Ülkemizi emperyalizmin sömürü alanı haline getiren, bir avuç gerici tekelci gurubun ve onların siyasal iktidarı MC'nin ülke ekonomisini ne denli bir iflâsın içine düşürdüğünü, şu istatistik bilgiler somut olarak göstermektedir.

2,5 milyon işsiz, 1975 yılında 50 milyara yaklaşan dış ticaret açığı, % 20 enflâsyon hızı, durmadan yükselen ağır dış borçlar ve emekçi halkımıza yaşamı zindan eden fiat artışları ve hayat pahalılığı.

İşte bu sorunların çözümsüzlüğüyle ülke ekonomisini yıkıntı haline getiren MC iktidarı tek çareyi, baskı ve terörde görmektedir.

— DİSK'e bağlı ilerici-devrimci sendikalara toplu sözleşme yetkileri anti-demokratik uygulamalar ve Bölge Çalışma Müdürlüklerindeki çeşitli sahteciliklerle verilmemektedir.

— Ekonomik mücadelelerini kendi özgür iradeleriyle belirliyecekleri sınıf sendikalarında vermek isteyen işçiler üzerinde sonu ölümlere varan

kanlı saldırı ve provakasyonlar uygulanmaktadır.

— Gittikçe bilinçlenen ve bu bilinçlenmeye uygun olarak gelişen işçi sınıfı mücadelesini boğmak için, olağanüstü yargı organı olan DGM'nin kurumlaştırılmasına çalışılmaktadır.

MC iktidarının sınıfsal baskıları işçilerle birlikte geniş emekçi yığınlarını da hedef almaktadır. Özellikle 26 milyon köylü yurttaşımız, bir avuç aracı ve tefeci tüccarın insafına terkedilerek, ortaçağ karanlığı içinde bırakılmıştır.

Gerici güçler ve onların temsilcisi MC iktidarı bir yandan bu baskı ve saldırı politikalarını uygularken, diğer yandan, işçi sınıfının zorlu mücadelelerle elde ettiği çeşitli yasal kazanımlarını da budamaya çalışmaktadır.

Bunların başında, işçi sınıfının toplu sözleşme haklarını kısıtlama özlemi gelmektedir. Son günlerde tekelci güçlerin en önemli örgütlerinden biri olan MESS' (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası) ve diğer işveren örgütlerinin iddialarını kamu oyu yakından bilmektedir.

İşveren örgütlerinin iddialarına göre, işçi ücretleri ve sosyal talepleri ölçüsüz olarak artmakta, bu da ülke ekonomisini tehdit etmektedir. Bu yüzden işveren örgütleri, toplu sözleşme görüşmelerinin, İşçi Sendikası, İşveren Sendikası ve Hükümet Temsilcisinden oluşacak bir konsey tarafından yapılmasını önermektedir. Ayrıca başta MESS olmak üzere tüm işveren sendikaları, çeşitli telkinlerle, işverenlerin toplu sözleşmeden hükümdarlık haklarından vazgeçmesini, bu hakkı işveren sendikasına devretmesini istemektedir.

İşveren örgütlerini bu önlemleri almaya iten etgen, gerçekde işçi sınıfının toplu sözleşmelerdeki taleplerinin yüksekliği değildir.

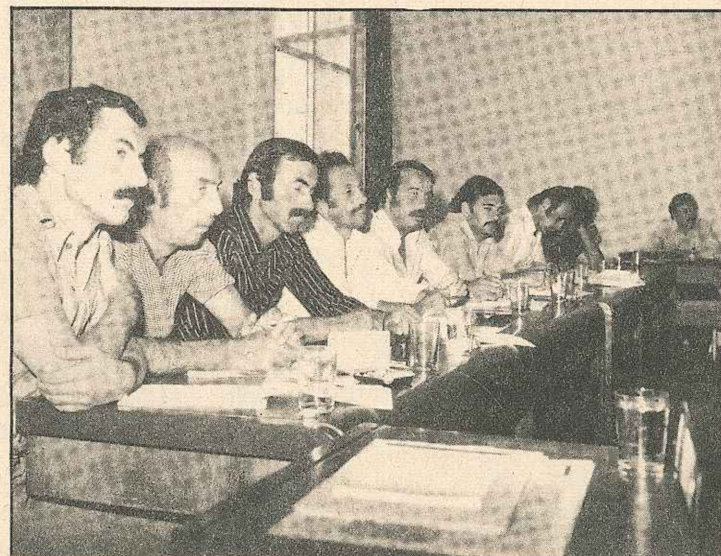
1975 yılında fiatlar % 20 artarken, işçi ücretlerindeki ortalama artış % 16,7 civarında kalmıştır. Bütün yıllarda olduğu gibi, 1975 yılında da işçi ücretleri fiat artışlarının gerilen izlemiştir. Sadece bu istatistiki bilgi bile, işverenlerin iddialarının gerçek dışı olduğunu kanıtlayacak somut bir göstergedir.

İşverenleri, özellikle gerici tekelci güçleri, toplu sözleşme düzenine karşı bu saldırı politikası içersine iten etgen, işçi sınıfının ekonomik taleplerinden çok, gittikçe gelişen ve güçlenen sınıfsal bilinçleridir. Artık işçi sınıfımız, ekonomik çıkarları ile birlikte, sosyal politik taleplerini de gözeterek, ülke politikasında ağırlığını hissettirmeye başlamıştır.

Bu yüzdendir ki, işveren örgütleri bir dizi talep birlikte, haftalık çalışma sürelerinin kısaltılmaması, yıllık ücretli izinlerin arttırılmaması, kıdem tazminatının yükseltilmemesi, işsizlik tazminatının verilmemesi ve özellikle 1 Mayıs'ın İşçi Bayramı olarak kabul edilmemesi ön koşuluyla toplu sözleşmelerin bağıtlanmasını istemektedirler.

Ancak, işverenlerin sınıfsal nitelikteki bu baskı ve saldırıları bizi asla yıldırmayacaktır.

İşçi sınıfı mücadelesi içinde şerefli bir geleneğe sahip TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI olarak, demokratik hak ve özgürlüklerimizi geliştirecek, Ülkemizi ileri demokratik bir düzeye getirecek, sınıfsal talepler uğrundaki mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz.

Sendikamızın 1-2-3 ve 4 Eylül 1976 tarihlerinde yapılan V. Genel Yönetim Kurulu Toplantısından sonra, 7/9/1976 günü yapılan Genel Yürütme Kurulu Toplantısında, Anatüzüğümüzün 39. maddesindeki Daire Başkanlıkları, işbölümü açısından Genel Yürütme Kurulu üyeleri arasında aşağıdaki biçimde oluşturulmuştur.

Genel Başkan Kemal Türkler'in Başkanlığına Bağlı Daire

— Dış İlişkiler Dairesi

Genel Sekreter Mehmet Ertürk'ün Başkanlığına Bağlı Daireler

— Eğitim Dairesi
— Koordinasyon Dairesi
— Mesleki Kısımlar Dairesi

Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya'nın Başkanlığına Bağlı Daireler

— Hukuk İşleri Dairesi
— Sosyal İlişkiler Dairesi

Genel Başkan Vekili Bahtiyar Erkul'un Başkanlığına Bağlı Daireler

— Mali İşler Dairesi
— Sosyal Hizmetler ve Tesisler Dairesi
— Yatırımlar ve İşletmeler Dairesi

Genel Başkan Vekili Hüseyin Ekinci'nin Başkanlığına Bağlı Daireler

— Toplu Sözleşme Dairesi
— Araştırma Dairesi
— Ücret ve Ekonomi Politika Dairesi

Genel Başkan Vekili Hakkı Öztürk'ün Başkanlığına Bağlı Daireler

— Personel Dairesi
— Basın Yayın Dairesi

Genel Başkan Vekili Cengiz Turhan'ın Başkanlığına Bağlı Daire

— Örgütlenme Dairesi

DÜNYA BARIŞ KONSEYİ

Dünya Barış Konseyi (DBK) 1950 Kasım'ında toplanan II Dünya Barış Kongresinde «Tüm halkların yaşama koşullarına uygun düşen sürekli bir barışın sağlanması» amacıyla kurulmuştur.

DBK'nin kurulması, insanlığın Üçüncü Dünya Savaşını önleme savaşımında önemli bir başarı olarak kabul edilmektedir. 1950 yılında, atom silahının yasaklanmasını isteyen Stokholm Çağrısı, 500 milyon barış taraftarınca imzalanmış ve bütün dünya tarafından benimsenmiştir.

Devamı 7. sayfada

dünya barış konseyi

STOCKHOLM ÇAĞRISI 1975

Yumuşama sürecinin geri dönülmez hale getirilmesinde başlıca engel silahlanma yarışıdır.

Silahlanma yarışı yeryüzünü hala nükleer bir savaşla tehdit etmektedir. Yumuşama bu tehlikeyi geçirmemiştir. Silahlanma yarışı ise nükleer tehditi canlı tutmakta ve yumuşamayı da tehlikeye düşürmektedir.

Silahlanma yarışı, yeryüzünün pek çok ülkesinde, sürekli artan hayat pahalılığı, enflasyon ve ekonomik bunalımla karşı karşıya bulunan geniş halk yığınlarının sırtına ağır bir yüktür. Bu yarış, halkların zenginlik ve kaynaklarının büyük bir kısmına sahip çıkmamaktadır.

Barış ve yumuşama yolunda kazanılan zaferler yeni bir uluslararası ortam, halklar arasında yeni umutlar, yeni bir güvence , yeni bir iyimserlik yaratmıştır.

Barış savunulabilir. Barış içinde bir dünya kurulabilir.

Barış güçlerinin birliği, saldırganlık, sömürü ve baskının, açlık ve yoksulluğun sonsuza dek ortadan kalkacağı yeni bir dünya yolunda hala varolan engelleri aşacak güçtedir.

Yumuşama, yeni bir ekonomik düzen için, halkların kendi toprakları üstünde hak sahibi olabilmeleri için verilen mücadelede elde edilecek zaferler yeni ufuklar sağlamıştır. Yumuşama, tekellerin ve çok uluslu şirketlerin yağmasını sona erdirme savaşımı için bir silahtır.

Silahlanma yarışı, emperyalistlerin elindeki silah depoları, saldırgan, militarist ve faşist güçleri, ırkçılığı ve sömürgeciliği kışkırtmakta ve teşvik etmektedir. Yumuşama, bütün ülkelerin ulusal bağımsızlık, adalet ve toplumsal ilerleme çabalarına güç kazandıracak hayati bir faktördür.

Yumuşama, günümüzün en acil sorunlarının çözümlenmesi, sıcak savaş ve gerilim alanlarının yok edilmesi için yeni olanaklar yaratmaktadır. Silahlanma yarışının sona ermesi, insanlığın hedefine, tüm nükleer ve diğer yığınsal yok edici güce sahip silahların yasaklanmasına, genel ve tam bir silahsızlanmaya, silahtan arınmış bir dünyaya giden yolu açacaktır.

Dünya kamuoyu bugün her zamankinden daha büyük sorumluluklara ve güce sahiptir. Dünyadaki gelişmeleri silah tüccarlarının, soğuk savaş kışkırtıcılarının, insanlığın düşmanlarının aleyhine çevirebilir.

Dünya Barış Konseyi, insanlığın ilerlemesi için çaba harcayan bütün hükümetleri ve parlamentoları bütün barış ve diğer hareketleri, siyasi partileri, sendikaları, kadın ve gençlik örgütlerini, dini, toplumsal ve kültürel kuruluşları, silahlanma yarışına karşı, dünya çapında büyük, yeni bir saldırıda elele vermeye çağırır.

Yumuşamayı geri dönülmez yapabilmek için
SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN
Yeni bir uluslararası ekonomik düzene hızla ilerleyebilmek için
SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN
Barışı savunmak ve yeni bir dünya kurmak için
SİLAHLANMA YARIŞINI DURDURUN
Tüm nükleer ve yığınsal imha silahlarını yasaklatmak için
ELELE
Genel ve tam bir silahsızlanma için
ELELE
Birleşmiş Milletler Dünya Silahsızlanma Konferansının en kısa zamanda toplanmasını sağlamak için
ELELE

"DÜNYA BARIŞININ SAVUNUCUSU SOSYALİST SİSTEM, ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFI VE DÜNYA HALKLARIDIR»

DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in 1 Eylül «DÜNYA BARIŞ GÜNÜ» nedeni ile basına ve kamuoyuna yaptığı yazılı açıklama.

Türk ve Yunan gerici, şovenist, militarist güçlerinin, emperyalist çevrelerin Ege'de savaş tahrikçiliği yaptığı günlerde 1 Eylül Dünya Barış Gününü kutluyoruz. Her geçen yıl üreten, çalışan insanlık dünyada kalıcı ve sürekli barış, genel silâhsızlanma ve askeri blokların karşılıklı ortadan kaldırılması savaşında yeni başarılar elde ediyor. Sadece Avrupa'da 40 milyon insanın ölümüne yol açan dünya savaşının bir kez daha tekrarlanmaması dünya halklarının en önde gelen istemi olmuştur. Bilinçlere yerleşen barış tutkusu artık ekmek, su kadar gereklidir insanlara. Biz, DİSK olarak bu doğrultuda atılan en büyük adımlardan Avrupa Ortak Güvenlik ve İşbirliği Konferansının birinci yılını büyük bir coşkuyla kutluyor ve Konferans kararlarının yaşama geçirilmesi için mücadele ediyoruz.

Bazı çevreler «barış» kavramını bilinçlice çarpıtıyorlar. Biz dünya barışı derken, kapitalist ülkelerdeki bu egemen güçler toplumsal barışın propagandasını yapıyorler. DİSK'in bu konudaki görüşü ve tavrı açıktır. Örneğin ülkemizde ücretlerin, kıdem tazminatlarının, yan ödemelerin dondurulmasını savunan tekelci sermaye, sınıflararası çelişkileri derinleştirirken, işçi sınıfı ile sömürücü sınıflar arasındaki mücadele de keskinleşmektedir. Sömürülen ile sömüren var oldukça toplumsal barışı savunmanın anlamı kapitalist düzenin savunulmasından başka bir şey değildir.

Biz, uluslararası ilerici sendikal hareket gibi, tüm üreten insanlık gibi uluslararası gerginliğin yerini yumuşamaya, soğuk savaşın yerini toplumsal sistemleri farklı ülkelerin barış içinde bir arada yaşamasına, uluslararasında savaşın yerini barışa, halklar arası dostça ve kardeşçe dayanışma ilişkilerine bırakmasından yanayız.

Bu nedenle bir yandan askeri blokların karşılıklı kaldırılmasını isterken, aynı anda emperyalist devletlerin sosyalist ülkelere, işçi hareketi ve ulusal kurtuluş savaşlarına karşı saldırgan tehdit silahı olan NATO'dan çıkmayı, ABD ve tüm emperyalist devletlerle yapılan ikili anlaşmaların iptalini savunuyoruz.

Biz ulusal güvenlik ve savunmamızın gereklerinin yerine getirilmesinden yanayız. Ancak, bu gerekçeye dayanarak ulusal savaş sanayi adına savaşa hazırlık yapılmasını, savunma ve savaş kavramlarını özdeş tutanları kesinlikle mahkûm ediyoruz. Bugün ülke yönetimindeki MC iktidarı ABD şantajına boyun eğmiş, emperyalizme bağlılık adına ulusal güvenliğimizi Amerikan hükümetiyle pazarlık konusu yapmıştır.

Biz, aynı anda, milli savunma, iç işleri, jandarma teşkilâtına elli milyar ayırarak, bunun yükünün emekçi halkımızın sırtına yüklenmesini kesinlikle protesto ediyoruz. Kaldı ki bu paralar bir yandan emperyalist silâh tekellerinin kasalarına akarken, diğer yandan da iş eğitimi, sağlık hizmeti, konut bekleyen halkımızın yaşam yoşullarını alabildiğine ağırlaştırmaktadır. Bugün Türkiye'de silah sanayiinin kurulmasını savunanlar, gelişmiş bir teknoloji ve ağır sanayiden yoksun ülkemizin emperyalist güçlere bağımlılığının, elde edecekleri muhteşem kârlar adına arttırılmasını hiçe saymaktadırlar. DİSK, halkımızın acil gereksinimlerinin ertelenmemesi ve emperyalist ve yerli sermayeye yeni vurgun ve kâr alanları sağlanmaması şartıyla ulusal savunma sanayiinin kurulmasından yanadır. Böylesi bir sanayii gayrı milli MC iktidarı tarafından değil, ulusal ve ilerici iktidarlar tarafından gerçekleştirilebilir.

Bugün barış mücadelesi, emperyalizmin savaş ve saldırganlık politikasına, sömürgeciliğe, faşizme, ırkçılık ve siyonizme karşı, halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerini desteklemekte bütünleşmiştir. Bu nedenle, Dünya Barış Gününün 37 nci yılında DİSK, faşizme karşı direnen Şili, Güney 'Kore, İran, Brezilya, Uruguay ve diğer faşist rejimli ülke halklarıyla, ulusal kurtuluşunu sağlayarak ülkesini birleştiren Vietnam ve toplumsal, ekonomik bağımsızlığı yolunda ilerleyen Angola halklarıyla, işgal edilmiş topraklarını kurtarmak için direnen Arap halklarıyla, bağımsız demokratik bir vatan için çarpışan yiğit Filistin halkıyla dayanışmasını dile getirirken, ABD emperyalizminin desteklediği İsrail saldırganlığını, Güney Afrika ırkçı rejimini, Lübnan'daki faşist güçleri şiddetle protesto eder.

Dünyanın en stratejik bölgesi olan Ege, Akdeniz ve yakın doğuda kalıcı ve sürekli bir barışın sağlanması, ulusal güvenliğimiz için, DİSK, tüm komşularımızla karşılıklı saldırmazlık anlaşmaları imzalanmasından ve her düzeyde işbirliğinin geliştirilmesinden yanadır.

1975 yılında Dünya Barış Konseyi'nin hazırladığı «barış, dostluk, silahsızlanma» için Stockholm çağrısı tüm ülkelerde geniş bir destek ve ilgi görmektedir. Stockholm çağrısını yaygınlaştırmak ve açılan imza kampanyasını genişletmek ülkemizde de barışçı güçlerin önde gelen görevlerindendir.

Dünyada barışın en güçlü savunucusu sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı ve dünya halklarıdır. Türkiye işçi sınıfı bölgede ve dünyada sürekli, kalıcı bir barış için mücadele etmekte ve savaş kışkırtıcılığı yapan MC iktidarının yerini barıştan ve emekçi halktan yana ileri bir iktidarın almasını savunmaktadır.

1 EYLÜL BARIŞ SAVAŞIMI

Samiye DEMİRKAYA
Philips Fabrikasında işçi

1 - Eylül - Dünya Barış günüdür. İlk defa 2. Dünya savaşından sonra 1950 de Varşova'da toplanan dünyanın çeşitli ülkeleri sürekli bir barış elde etme çabasını sürdürmeye başlamışlar. Bu çaba her gün biraz daha önem, biraz daha güç kazanarak günümüze kadar sürmüş gelmiş. Amacına erişene kadarda sürüp gidecek.

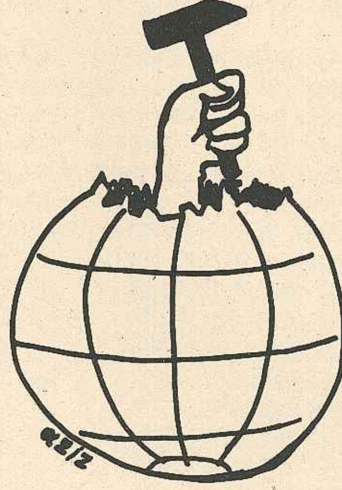
Bizler, yani genç nesil ülkemizde sıcak savaş yaşamadık. O yüzden insanların nasıl yaprak gibi döküldüğünü, açlığın ve sefaletin her yeri sardığını, her türlü bulaşıcı hastalığın kol gezdiğini, yıkıntı ve harabelerin içinde anaların oğullarını, kadınların kocalarını nasıl aradığını, yada capheden dönsünler diye yollarını nasıl umutla beklediklerini çok iyi bilemiyiz. Bunları ancak Birinci Dünya Savaşına, Kurtuluş Savaşına katılmış ninelerimiz, dedelerimiz bizlere anlatır, birde dünyanın dört bir yanında sürmekte olan savaşlardan radyo-televizyon ve gazetelere yansıyanlarından duyuyoruz.

Ama bizler; savaşlara hazırlık devrelerini yaşıyoruz. Bu devrelerde bir yandan kanımız, iliğimiz sömürülüyor, öte yandan da sözde «düşmana karşı birlik olalım, işçi işverene karşı çıkmasın» diye uyutuluyor, susturuluyoruz.

Oysaki günümüzde topyekün bir savaş tehlikesi kadar komik bir şey düşünülemez. Çünkü emperyalist devletler eğer dünyanın tamamına yakın kısmı yok olursa silah satacak ve sömürecek insan kalmayacağını iyi bilirler. Onların istekleri, dünyanın dört bir yanında kısmi sıcak savaşlar çıkarmak, ülkelere her an savaş tehdidi altındaymış hissini vermek ve böylece işçilerin emekçilerin boğazlarından çalınan paraları silah tekellerine akıtmaktır.

Komşumuzla yan yana uzun zamandır oturduğumuzu düşünelim.

Komşumun benim ekmeğimde, toprağımda gözü olmazsa, benim onunkinde neden olsun. Bir de üstelik konuşur, anlaşır, birbirimizle hiç kavga etmemeye karar verirsek gül gibi geçinir gideriz. Ama, bizim paramızda gözü olan bir satıcı gelipte, komşun senin tarlanı çalma hazırlığında, benden tüfek talebinde bulundu haberin ola; ona gidipte, komşun senin ekmeğine göz dikti, benden bı-

çak istedi haberin ola derse işler değişir. Hemen, aştan ekmekten keseriz bıçak, tüfek alırız. Komşumuzda aynı işi yapar tabii. Ama ne biz ona, ne o bize saldırır. Çünkü kimsenin öyle niyeti yoktur. O satıcının elindeki malı satmak için yarattığı uydurma bir durumdur bu.

İşte böyle dostlar, komşu ülkelerle aramızda saldırmazlık pakti imzalarsak Nato-Cento-Sento gibi ikili emperyalist anlaşmaları yırtsak atsak, ne olur biliyormusunuz?

Tabii hepiniz bilirsiniz. O zaman bütçenin savunmaya ayrılan % 40'ı, okumamız için, okul, sağlığımız için hastane, ulaşım için yol, insanca şartlarda konut, çocuğumuzu bırakacak kreş, doymak için ucuz yiyecek, kışın ısınma ve hepsinden de önemlisi çalışabileceğimiz fabrikaların yapımına harcanır.

İşte biz işçi ve emekçilerin acil ihtiyacı, acil isteğide budur.

Bir anıyla sözünü bitirmek isterim. Arkadaşlarıma savaşın korkunçluğundan bahsediyordum; bana «Ne o bir kaç kere harbemi katıldında bu kadar savaştan korkuyorsun dediler. Cevabım şuydu. Yumurtanın çürük olduğunu anlamak için ille yemek gerekmez. Kokusu yeterde artar bile.

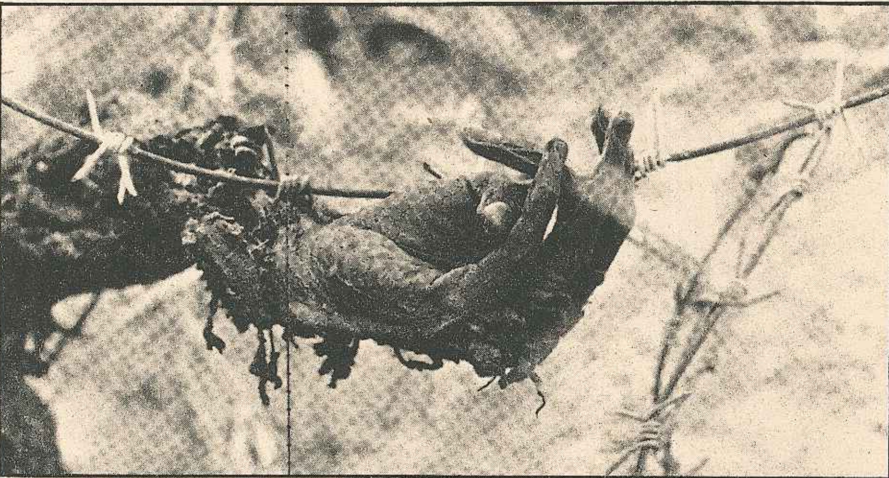
Açlık, sefalet ve sömürülmek içinde ille savaş gerekmiyor. Savaş hazırlıkları yetiyorda artıyor bile.

Yalnız savaşlara karşı değil, savaş hazırlıklarının da yapılmaması için;
İkili anlaşmaların yırtılması için,
Komşularla dostluk anlaşması imzalanmak için;
Dünyanın neresinden gelirse gelsin barış çağırısına candan yürekten katılmak ve fiilen desteklemek için
BİRLEŞELİM.

SAVAŞA KARŞI BARIŞ SÖMÜRÜYE KARŞI SAVAŞ

Asya'dan Afrika'ya, Latin Amerika'dan Avrupa'ya kadar, dünya halklarının bağımsızlık, özgürlük, toplumsal kurtuluş mücadelesi, en güçlü ve en geniş boyutlara ulaşıyor. Dünya ölçüsünde olup bitenlere bir göz gezdirmek bile, o daha güzel, daha mutlu yarınlara dönük kaynaşmayı, değişmeyi, toplumsal ilerlemeyi görebilmek için yeterli. Sosyalist sistemin gün geçtikçe yaygınlaşması ve güçlenmesi, yumuşama (detant) politikasının artık her adımda kanıtlanan başarıları bu değişimin ve ilerlemenin itici gücü durumunda. Dünya işçi sınıfı ise ideolojik ve fiili öncülüğünü, Afrika'dan Asya'ya, Amerika'dan Avrupa'ya kadar her köşede ortaya koyuyor. Halkların ulusal kurtuluş mücadelesi, sosyalist sistem ve dünya işçi sınıfı hareketi ile birleşerek, dayanışarak, emperyalizme, her yandan yaralar aldırıyor.

Son günlerin gelişen dünya olayları, bu genel tabloyu, bu önüne geçilmez zorunlu gelişmeyi ve değişmeyi pekiştirecek nitelikte. İçinde bulunduğumuz günlerde, belki bir Vietnam'ın kurtuluşu veya Angola'da toplumsal ilerleme güçlerinin kazandıkları zafer niteliğinde çarpıcı ve heyecan verici bir olay yok. Ancak, birbirini bütünleyen, birbirini tamamlayan ve genel ilerleme sürecinin yapıtaşlarını birbir oluşturan pek çok toplumsal olay var...

Kapitalist ülkelerdeki ekonomik,siyasal, toplumsal bunalım derinleşerek sürerken ve bu ülkelerin işçi sınıfı hareketi yeni boyutlar kazanırken, grevler, direnişler, hak mücadeleleri yükselirken, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'na dahil «üçüncü dünya ülkeleri» veya kısaca «yoksul ülkeler denilen ülkeler, geçtiğimiz haftalarda, Nairobi'de toplanan Birleşmiş Milletler Ticaret ve Gelişme Konefransında yeni bir başarı kazandılar ve Asya'nın, Afrika'nın, Latin Amerika'nın, emperyalizmin ve sömürgeciliğin bunca yıllık kurbanlarının artık gür çıkmaya başlayan sesini bir kere daha duyurdular. 10 gün kadar süren konferans boyunca, bu ezilmiş ülkeler sömürüye bir kere daha isyan edip, ham madde sömürüsünü engellemede bir adım sayılabilecek bir «Ham madde koruma fonu» kurulması tekliflerini ABD'nin, Federal Almanya'nın ve Japonya'nın, yani üç büyük emperyalistin kesin karşı koymalarına rağmen geçirtmeyi nihayet başardılar. Belki küçük bir adım, ama yine de ileri bir adımdı bu.

Lübnan'da emperyalizm ve onun maşası siyonizm, ülkedeki işçi sınıfı ve ilerici güçlerin mücadelesini engellemek için Lübnan'ı kan ve ateşe boğmaya ve ülkeyi bölerek yeni bir Vietnam yaratmaya artık iyice kararlı görünürken, Orta Doğu'daki bağımsızlık, barış ve ilerleme güçleri, bir kere daha silkinip toparlanmaya, anti emperyalist bilinçlerini ve mücadelelerini bilemeye başladılar. Lübnan'daki kan ve ateşin, emperyalist güçlerin şimdilik sandığı gibi onların yararına çalışmadığını, aksine, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde yeni bir kıvılcım olacağı anlaşılıyor.

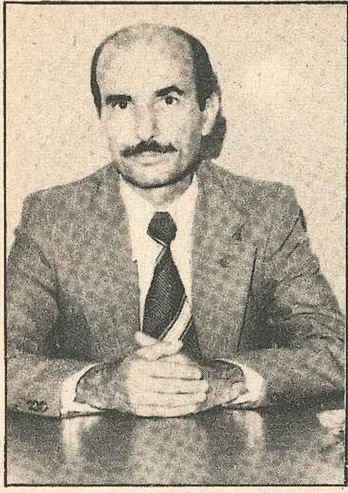
Dünyanın dört bucağında gelişen ve yarının dünyasını kurmaya yönelen olayların kilit noktası ve öncüsü şüphesiz ki işçi sınıfı. Ulusal kurtuluş mücadeleleri de, sosyalizme yöneldiği ve işçi sınıfı öncülüğünün gerçekleştiği ölçülerde tam başarıya ulaşıyor ve toplumsal kurtuluşun yolu kısalıyor.

Avrupa işçi sınıfı, içinde yaşadığımız günlerde büyük bir hareketlilik içinde. İspanya'da, işçi sınıfı ve onun siyasal örgütlerinin öncülüğünde 35 yıllık bir faşizmin köklerini kazıma mücadelesi zulme ve acıya rağmen sürüyor. İtalya'da, Fransa'da, işçi sınıfı iktidar ortaklığına hazırlanıyor. Almanya'da geçtiğimiz yıl, son yılların en fazla grevinin gözlendiği bir yıl oldu. Ve son olarak Yunanistan'da, Yunan işçi sınıfı demokratik hakları için direniyor.

Yunanistan'da emperyalizmin, onun ortağı kodaman sermayenin, devrilmiş bile olsa, kalıntıları Devlet mekanizmasında ve Ordu'da hala var olan faşist cunta kadrolarının, ülkede adım adım geliştirilmeye çalışılan demokrasiyi boğma atılımlarına bir yenisinin eklenmek istendiği bir sırada, Yunan İşçi Sınıfı bu atılıma bir genel grev ile cevap vardi. Emperyalist çevreler ve iç ortakları, «Sendikalar ve İş Kanunu» da yapmak istedikleri bir değişiklikle, siyasi grevi yasaklamak, grevlere, işçi direnişlerine ve hareketlerine ve hatta sendikalaşmaya kısıntılar, engeller getirmek niyetindeydiler. Türkiye burjuvazisinin 1970 yılında getirmek istediği kısıtlayıcı yasalara benzer bu yasalara, Yunan işçi sınıfı en demokratik hakkı olan genel grev hakkını kullanarak cevap verdi. Türkiye işçi sınıfının 15-16 Haziran cevabına benzer bir cevaptı bu. Barış ve emek düşmanı emperyalist güçlerin ve onların ülke içindeki işbirlikçilerinin yıllardır birbirine düşman etmek için ellerinden geleni ardlarına koymadıkları Türkiyeli ve Yunanistan'lı işçiler, farklı yerlerde, farklı zamanlarda da olsa, demokratik hakları, sendikal özgürlükleri için hem de aynı güce karşı, emperyalizme ve onun yerli ortaklarına, işbirlikçilerine karşı aynı mücadeleyi veriyorlar. Bunu hiç unutmamak gerektiğini, asıl ortak düşmanın emparyalizm ve onunla işbirliği içinde olan sermaye çevreleri, sömürücüler olduğunu, kendi eylemleri içinde bir kere, bir kere daha bilince çıkarıyorlar.

Yunanlı işçiler de karşılarında aynı güçleri, gerici hükümetin kolluk kuvvetlerini ve özellikle de kargaşa çıkarmaya gelen faşist çeteleri buldular.

İşçi sınıfının mücadelesi dünyanın dört bir yanında birleşiyor, bütünleşiyor. Emperyalizmin ve sömürücülerin ördükleri duvarlar ve taktıkları göz bağları yıkılıyor. Ortak düşman gün gibi aşıkâr beliriyor.

EREĞLİ konseyi

Ereğli IX. Bölge Temsilciliğimizin 29.8.1976 tarihinde yapılan konseyinde Bölge Temsilciliğine Şükrü ÖZBAYRAK seçilmiştir.

Ereğli Belediye Sinemasında saat 10.00 da başlayan Bölge Konseyinde Divan Başkanlığına Fehmi Işıklar Divan Başkan Vekilliğine Avni Reisoğlu, Divan Katipliklerine İbrahim Demir ve Talip Işık seçilmişlerdir.

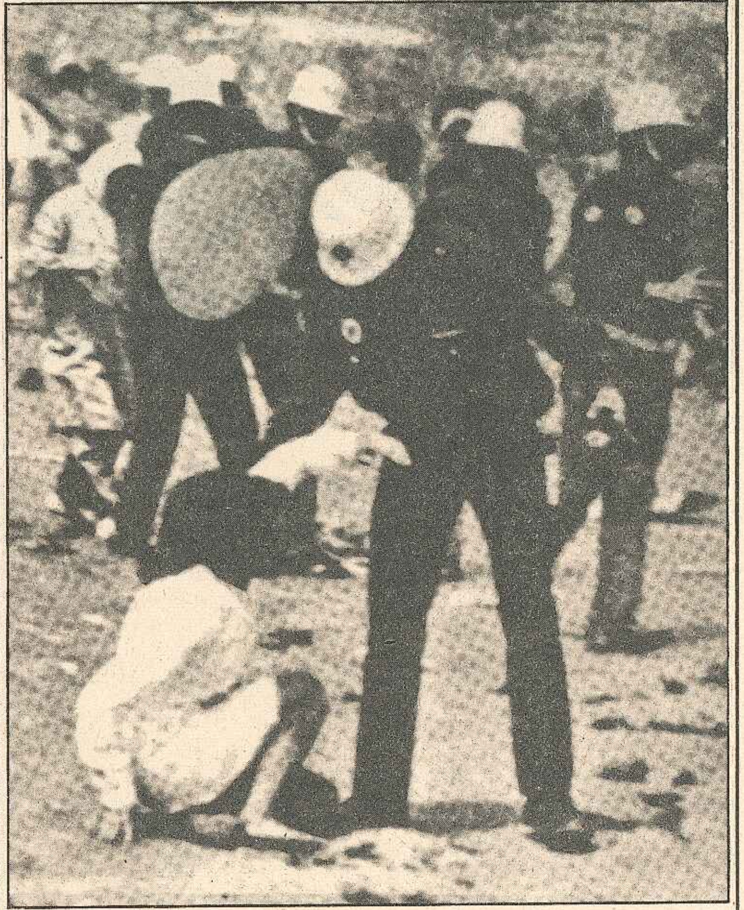
Bölge Temsilciliği, Onur ve Denetim Kurulu seçimlerinde de 210 delege seçimlere katılmış ve aşağıda asil ve yedek hanelerinde isim ve soy isimleri gösterilen üyelerimiz 151'er oy ile Bölge Onur ve Denetim Kurulları asil ve yedek üyeliklerine seçilmişlerdir.

Bölge Onur Kurulu
Asil Üyeleri
1— Özkan SEKMEN
2— Nurettin ELBİR
3— Bahattin ŞENAY
Yedekler
1— Avni KALFA
2— Mehmet HAYTA
3— Mehmet KEKEÇ

Bölge Denetim Kurulu
Asil Üyeleri
1— Mehmet KALDIRIM
2— Talip BAYRAK
3— Kenan AKYOL
Yedekler
1— Ahmet KARAGÖZ
2— Mahmut SUİÇMEZ
3— Naci ERDENAR

EMEKÇİ KADIN

BUYURUN DGM'YE

Vahide YILMAZ
Philips İşçisi

Son günlerde MC iktidarının, sermaye sınıfının ağızlarından düşürmedikleri bir yasa tasarısı var. Artık süreleri dolan Devlet Güvenlik Mahkemelerini yeniden çıkartmak, kanunlaştırmak.

Dünyamız hızla kapitalist sistemden, Sosyalist sisteme geçmekte. Yeryüzünün üçte birinde Sosyalizm bayrağı dalgalanmakta. Ve günümüzde burjuvazi o hale geldi ki kapitalizmin ilk döneminde kendi koyduğu demokrasi kurallarına bile tahammül edemiyor. Çünkü özgürlükçü demokrasi diye adlandırdığımız bu kurallar bile onun çöküşünü yıldırım hızıyla artırmakta.

Devlet üç ana kurumdan oluşur. Yasama, yürütme ve yargı. Bunlar birbirlerinden bağımsızdırlar. İşte artık tekelci aşamaya gelmiş kapitalizmin bu yasama ve yargı organlarının bağımsızlığına bile tahammülü yok. Bunların da üstünde, hakimlerinin MC tarafından seçildiği bir mahkeme istiyorlar.

Yani D.G.M. leri.

Kadın emekçiler, kadın işçiler, Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı açılan savaşta hiç vakit kaybetmeden yerlerimizi almalıyız. Çünkü her hareketimizde bizde bu taraftar mahkemelerde yargılanacak, mahküm edileceğiz.

Diyelim ki D.G.M.ler yasallaştı.

Yasal ve yaşanır eşitliğin olduğunu iddia edenlerden eşit işe eşit ücret mi istedik? Buyrun D.G.M.'ye!

İş yerimizde kreş yok veya yeterli değil. Bunu protesto mu ettik? Buyrun D.G.M.'ye!

Yiyecek ve giyecek fiatları alabildiğine artmış. Kiralara ise yetişmek mümkün değil. Sağlıklı yaşamak için eğerki mücadele verirsek, Buyrun D.G.M.'ye!

Ana olduk, doğurduk, faşizm öldürdü. Yavrularımıza can güvenliği mi istedik? Buyrun D.G.M.'ye!

Her gün iş kazalarında yüzlerce kişi ölüyor. Gün geçmiyor ki saçımızı ya da parmağımızı tezgâha kaptırmayalım. Mevcut yasa ve tüzüklerin değiştirilmesini mi istedik? Buyrun D.G.M.'ye!

Bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Çünkü D.G.M.'ler Barışın, toplumsal ilerlemenin, **demokrasinin** baş düşmanıdır. Orada bizleri ön yargılı savcılar bekliyor. Ellerindeki ise çiçek değil, önceden verilmiş hakkımızdaki kararlarıdır.

Oradan bizi evlerimize göndermiyecekler. Faşist (SS) kıtalarının toplama kamplarına özenilerek yapılmış özel ko nuk evlerinde ağırlıyacaklar.

Kardeşler, arkadaşlar, eğer barış istiyorsak; eğer toplumsal ilerleme ve demokrasi istiyorsak; eğer yasal eşitliğin yaşanır eşitlik haline gelmesini, yasaların bize tanıdığı hakları kullanabilme özgürlüğü istiyorsak, bununla yetinmeyip insanca yaşamak, için «her gün bir talep» diyorsak Hep beraber Devlet Güvenlik Mahkemelerine hayır diyelim.

SAFRAKÖY XVI. BÖLGE

Safraköy - XVI. Bölge Temsilciliğimizin örgütlenme çalışmaları çevre fabrikalarda sürdürülürken bazı işyerlerinde örgütlenme çalışmaları tamamlanmıştır.

Geçtiğimiz ay içinde saflarımıza katılan TUBER ÇELİK iş yerinde çalışan 123 üyemize, aynı bölgede kurulu ÖNEL SANAYİ'nde çalışan 120 işçi daha izleyerek örgütümüze üye olmuşlardır.

Toplu Sözleşme görüşmelerine yakında başlanacak olan TUBER ÇELİK işyerinde geçtiğimiz haftalarda temsilci seçimleri yapılmış ve Baştemsilciliğe Hayrettin ÖZBEN getirilmiştir. Diğer temsilcilerimiz ise şunlardır. Nihat KÜÇÜKKAVASOĞLU, Musa KİŞİ ve Cezayir YAZGAN'dır.

Örgütlenmesi yeni tamamlanan ÖNEL SANAYİİ işyerinde yetki beklerken, Çerkezköy'de kurulu ve yeni örgütlendiğimiz HEMA HİDROLİK POMPA işyerinde Bölge Çalışma Müdürlüğü BİRLİK-İŞ denen bir sendikaya yetki vererek, işverenin gözüne girmeye çalışmıştır.

Sendikamız BİRLİK-İŞ'in Bölge Çalışma Müdürüne ibraz ettiği üye kayıt fişlerinin sahte olduğu konusunda mahkemeye başvurmuştur.

DALGA DALGAYIZ

Hikmet ERTEN
NETAŞ Ünite Temsilcisi

Zamanı değil susmanın nede sessiz durmanın
Zamanı geldi geçiyor derde derman bulmanın
Yerinde saymak yok ol ileri yönelik
Yaşamak istiyorsan sevincin, mutlu ve özgür olmanın

Yetmezmi çağlar boyu çektiğimiz çileler
Zamanı geldi geçiyor bu zinciri kırmanın
Özgürlüğümüzü engellemek için tezgahlanan hileler
Karşısında kâr etmez bu müthiş haykırmanın

Damla damla değil kardeşim artık dalga dalgayız
Bilinç, birlik, inanç var vuran her sert dalgada
Sömüren güneş sansa kendini, sömürülene gölgeyiz
Dövüşeceğiz sonsuza dek bu adaletsiz kavgada

Bu bir lokma ekmeğin, bir damla suyun bir kaşık aşın kavgası olmayacak
Bu daha bir insanca yaşayabilmemizin kavgası
Ezenin ökçesi altında ezilen yaprak gibi solmayacak
Ve boy atacak yeşeren filizler gibi insanın insana saygısı

Benimde çocuğum gülecek artık gülebildiğince
Çiçekler toplayacak kırlarda bahar olunca
Sevecek yaşamayı ve özgürlüğü sevebildiğince
Haksızlık sona erip HAK YERİNİ bulunca.

DEMOKRASİ SAVAŞIMINDA DGM'YE HAYIR

Baştarafı 1. Sahifede

sınıfı daha yüksek ücret, daha iyi çalışma ve yaşam koşulları için mücadeleyle cevap veriyor. İş kolumuzdaki işverenlerin örgütü MESS bu yönelişin başını çekiyor; işkolu düzeyinde sendikalararası toplu sözleşme istiyor. Kıdem tazminatlarının, ücretlerin, yan ödemelerin dondurulması-nı, grevde geçen günlerin ücretlerinin ödenmemesini, sendikalararası işkolu sözleşmesini işveren bu protokolle tekelci sermaye bu düzende çalışma barışının sağlanamayacağı görüşümüze gelmiş oldu.

MC iktidarı bu mücadeleyi boğma özlemini saklamıyor. Çeşitli sermaye kesimleriyle ve MC'nin esas gücüyle çok dostça ilişkileri olan gerici basın organları artık açıkça «DİSK kapatılmalıdır» diyorlar. DİSK'i karalamak için türlü yalanlar söylüyorlar, antikomünizm ticareti yapıyorlar.

DİSK her zaman örgütsel bağımsızlığını ve ideolojik çizgisini korumuştur. Fakat V. Genel Kurulumuzda karar altına alındığı gibi, demokrasi mücadelesinde DİSK İlerici örgütlerle güçbirliğini savunmaktadır.

MC iktidarının demokrasi düşmanı olduğunu kanıtlayan belgelere bir yenisi daha eklenmiştir. AP Genel Başkanı Sayın Demirel Milliyet Gazetesinde yayınlanan bir konuşmasında Şili'nin yiğit Cumhurbaşkanı Allende için «tasını tarağını topladı gitti» demiştir. Oysa, tüm dünya artık şunu açıkça biliyor 4 Eylül 1970'de Cumhurbaşkanı seçilen Allende 11 Eylül 1973 de CIA'nın, başta ITT olmak üzere çok uluslu tekellerin, Şili faşistlerinin, dünya emperyalist güçlerinin tezgahladığı askeri faşist darbe yöneticileri tarafından silahla öldürülmüştür.

Şili'de yasal bir Cumhurbaşkanı ve hükümetin faşist bir darbeyle devrildiğini inkâr etmeyen bir zihniyet ne yazıkki bugün ülke yönetimine egemendir.

Avrupa Ortak Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın birinci yılı ve Dünya Barış Günü tüm dünya barış güçleri tarafından kutlanırken MC iktidarı savaş kışkırtıcılığı yapmakta ve bölgedeki gerginliği arttırıcı bir politikayla ulusal çıkar ve güvenliğimizi hiçe saymaktadır.

Böylesine emekçi, demokrasi ve barış düşmanı, gayri milli bir yönetimi ve onu oluşturan kuruluşlar 1977 seçimlerini kazanmak için yerli ve emperyalist sermayeye hizmette yarış içindedirler. Bu yarış bir yandan bu gerici sağ güçlerin çelişkilerini arttırırken, aynı anda ülkeyi ve halkımızı daha büyük yıkımların eşiğine getirmektedir.

DİSK'e göre en yakın hedef demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlükleri şartsız bir şekilde koruma ve genişletmeye kararlı bir yönetimin iş başına gelmesidir. Farklılıklar ne olursa olsun, tüm ilerici, demokratik, ulusal güçler bu hedef doğrultusunda en geniş, daha geniş, alabildiğine geniş tekel dışı toplumsal güçleri seferber etmelidirler. Emekçi halktan yana köklü ekonomik ve toplumsal dönüşümler ancak, MC iktidarının demokratik yoldan düşürülmesi ilerici, demokratik, emekçiden yana, ulusal bir yönetimin sağlanmasıyla olanaklıdır.

İşçi sınıfımızın tek sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK bu doğrultuda mücadelesine devam etmeye kararlıdır.

BAŞYAZI

BARIŞI SAVUNMA

Baştarafı 1. sayfada

2 — Barış politikasının güçlenmesi, kapitalist - emperyalist ülkelerin işçi sınıfı ve ilerici güçlerinin sınıfsal mücadelesini geliştiriyor. Bu ülkelerde tekellere, gerici güçlere karşı verilen ileri demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesini zafere doğru ilerletiyor. İşçi sınıfı ve ilerici güçleri iktidara yaklaştırıyor. Barış politikasının tüm kamuoyu tarafından içtenlikle benimsenmesi ve savunulması, savaşı, kronik olan ekonomik bunalımlarının emniyet supabı olarak gören emperyalizmin, savaş kışkırtıcılığını boşa çıkarıyor.

Böylece emperyalizm ve uluslararası gericilik önemli ölçüde manevra alanı kaybediyorlar.

3 — Barış içinde birarada yaşama politikası, ulusal kurtuluş mücadelesi veren, emperyalizme bağımlı sömürge, yarı sömürge ülkelerin zaferlerini de çabuklaştırıyor. Tüm dünya kamuoyunun kararlı bir şekilde barışı savunmaları, emperyalizmin sömürge ülkelerdeki silahlı saldırıların gittikçe imkânsız kılıyor. Fakat, ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar, sosyalist sistemin, dünya ilerici güçlerinin, daha büyük ölçüde katkılarını yanında buluyorlar.

İşte işçi sınıfının barış politikasına öncülük etmesi, böylesi bir sınıfsal özden ve kazanımlardan kaynaklanıyor. Bu yüzden, barış uğrunda verilen mücadeleyi, emperyalizme, gericiliğe karşı, ileri demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyal kurtuluş mücadelesinden ayrı göremeyiz.

Emperyalist güçlerde bunun farkında.

Bunun içindir ki, tüm ilerici güçlerin barışçı politikalarına karşın, birinci ve ikinci dünya savaşının sorumlusu olan emperyalizm, bu savaşçı geleneğini sürdürmeye çalışıyor. Yumuşamayı, «detand» politikasını engellemek için ne lâzımsa onu yapıyor. Kapitalizmin iç bunalımını, ekonomik yenilgisini gizlemek için, insanlığa açlık ve yıkımdan başka şey getirmiyecek olan savaşlara bel bağlıyor.

Ne yazık ki, emperyalizm, bu savaş tahrikçisi politikasında yalnız da kalmıyor. İşçi sınıfından yana gözüküp, emperyalizmin içimizdeki uzantıları gibi davranan, birtakım, maocu, goşist, maceracı unsurlar da emperyaliz min bu saldırı ve tahrik politikalarına çanak tutuyorlar. Barış içinde birarada yaşama politikasını, sınıfsal uzlaşma gibi gösterip, kitleleri yanıltmaya çalışıyorlar. Bütün bu sapıklıklar hiç kuşku yok emperyalizmin ekmeğine yağ sürüyor.

Oysa barış politikası, sınıfsal mücadeleyi terketme anlamına gelmediği gibi, aksine, işçi ve emekçi sınıflarla, gerici tekelci güçler arasındaki sınıfsal mücadelenin en önem li alanlarından birini oluşturuyor. Dünya devrimci sürecinin gelişiminde, motor görevlerinden birini meydana getiriyor.

Artık tüm insanlık, işçi sınıfının bu ardıcıl barış politikasını yürekten desteklemeyi, gelecekleri açısından kaçınılmaz bir görev olarak görüyorlar. Bilim ve teknik gelişmenin, insan emeğinin, insanlığa yıkım ve yoksulluk getirecek savaşlar uğrunda değil, onlara mutlu yaşamlar sağlayacak, toplumsal gelişme yönünde kullanılmasını istiyorlar.

Tüm dünyada bu mücadele sürerken, ülkemizde de işçi sınıfımız, barış politikasını bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak öncül bir şekilde savunmaktadır.

Türkiye işçi sınıfı artık, fabrikalarda toplantılarda, yığınsal gösterilerde, tek bir ses ve yürek olarak, tüm dünyadaki sınıf kardeşleri gibi şu belgiyi haykırıyorlar:

«Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme» uğrunda ileri.

GREVLERİMİZ
AHMET OKTAY İZSAL İŞYERİ BAŞTEMSİLCİSİ

İZSAL GREVİ

İZSAL işyerinde yedi yıllık işçiyim. Bilindiği gibi grevimiz geçen yılın Kasım ayında başlamıştı. İşyerimizde bundan altı yıl öncede greve gitmiştik. O zamanda aynı iktidar işbaşında idi. O tarihlerde ilân edilen sıkıyönetimin zoruyla 85 kuruşa sözleşme imzaladık ve işbaşı yaptırıldık.

İZSAL işyeri hergün 70-80 ton döküm döker. Patron 1 kg'dan 1 TL. kâr etmezse bunu eline almaz. Bugün 1 kg. dökümden 10 adet fitings çıkar. Patron, fitings'in tanesinden 1 TL. kâr eder. Ayrıca yine hergün işyerinde 96.000 adet parmak dirsek üretilir. Patron, her dirsekten asgari olarak 1 TL. kâr etse 96.000 TL. sadece bu üründen kâr ediyor demektir.

Ama gelin görünki patronumuz her zaman «ben hiç kâr etmiyorum», demekte ve «işçilik bende % 38» dir diye konuşmaktadır.

Haklıdır. Pik'in içine kattığı alaşımı kütük demir olarak göstermektedir ve kütük demirin kilogramı 8.— TL. olarak gösterilir. Oysa patronronun pik'in içine kattığı kütük demir değil, 160-170 kuruşa alınan konserve kutularıdır. Bunlar potada eritilir ve pik'in içine katılır.

İşyerinde ortalama brüt ücret altmışüç liradır. Greve katılan 700 işçi, daha iyi bir yaşam için mücadele etmektedirler.

İşçi arkadaşlarımın geçen yıllardan kalma belli bir grev geleneği olduğundan grevimizi sabırla sürdürmekte ve örgütümüzün temel ilke ve pren siplerine bağlı kalarak mücadelemizi örgütlü ve bilinçli bir şekilde sürdürüyoruz ve bu inançla umutla bakıyoruz yarına.

dünya barış konseyi

Baştarafı 2. Sahifede

Dünya Barış Konseyi'nin başlıca çalışmaları; nükleer bir dünya savaşının önlenmesi, istila ve silahlanma yarışıyla mücadele ederek nükleer silahların yasaklanması, genel ve tam bir silahsızlanmanın sağlanması amacına yöneliktir. Öte yandan DBK, farklı sosyal düzenlere sahip ülkelerin barış içinde yanyana yaşaması, devletler arası uzlaşmazlıkların anlaşmalar yoluyla çözülmesi, tüm sömürgelerin bağımsızlığı, özgürlüklerine kavuşan ülkelerin ulusal egemenliklerinin pekiştirilmesi, bağımsız ülkelerin iç işlerine karışılmaması gibi konularda etkin bir çaba sürdürmektedir.

Yeni bir dünya savaşının çıkmasını önlemek için kampanyalar, dünya barış konferansları, bölgesel konferanslar, barıştan yana dünya kamuoyu oluşturmak için toplantılar gibi çalışma yöntemlerine başvuran DBK, barış, demokrasi, özgürlük ve toplumsal ilerleme mücadelesinin güçlendirmektedir.

Emperyalizm nerede saldırıya geçtiyse, halkların egemenlik ve bağımsızlığı nerede tehlikeye düştüyse, faşizm ve gericilik nerede yeniden başkaldırdıysa DBK ve ona bağlı ulusal örgütler her zaman orada uluslararası dayanışmayı kurarak emperyalizme, faşizme karşı barıştan yana güçlerin ön saflarında yer almışlardır.

«Barışı savunma sadece hükümetlerin ve diplomatların görevi değil, aynı zamanda her insanın sorunudur» ilkesinden hareket eden DBK'nin eylemlerinin en önemlilerinden biri 1950 deki Stokholm Barış Çağrısı'dır. Bir bildiriyle açılan imza kampanyasında bütün insanlar, «Atom silahlarına karşı mücadeleye ve ilk olarak atom silahını kullanan hükümeti savaş suçlusu ilân etmeye» çağrılıyordu. Altı ay içinde bu bildiriyi 500 milyon insan imzalamıştır. DBK, 25. yıldönümünü kutlarken yeni bir «Stokholm Çağrısı'nda bulundu. Silahlanma yarışına son verilmesi amacıyla girişilen dünya ölçüsündeki bu savaşımın belgileri şunlardır : **«Yumuşamanın kalıcı olabilmesi için silahlanma yarışı durdurulmalıdır! Barışın korunması ve yeni dünyanın kurulabilmesi için silahlanma yarışı durdurulmalıdır!».**

Ülkemizde de, emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı bütün demokratik örgütlerin, bütün yurtsever demokrasiden yana güçlerin, savaşsız, baskısız, sömürüsüz yeni bir dünya için mücadele edenlerin bu yeni Stokholm çağrısını gerçekleştirmek, hayata geçirmek kaçınılmaz bir görevdir.

Dünya Barış Konseyi Üyesi Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi TBÖK (Avrupa) bu uğurda ciddi uğraşlar vermektedir.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına,
Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son Baskı Tarihi : 20-9-1976
BU SAYI 90.000 BASILMIŞTIR.
BASKI : ÖZ - AKIN

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI ŞİLİ HALKININ YANINDADIR

Şili 1970 yılından önce pek çoğumuzun ilgisini pek az çeken bir ülke idi. Yüzölçümü 741.762 kilometrekare olan Şili, bir Latin Amerika ülkesi olarak, kuzeyde Peru, doğuda Bolivya ve Arjantin'le komşudur. 4160 kilometrelik bir kıyı şeridine sahip olan bu ülke 1818 yılında ulusal egemenliğini elde etmiştir.

Şili ekonomik ve toplumsal yaşamının can damarı bakırdır. İhracaatının % 70'ini oluşturan bakır, demir ve nitrat üzerinde çok uluslu şirketlerin dünya ölçüsünde kesin bir egemenliği vardı. Şili'nin tüm maden ihracatının yaklaşık % 85'i ABD tekellerinin kesin denetimindeydi.

Şili, İsrail'den sonra kişi başına en fazla borçlanmış ülke durumundaydı.

Tarım işlerinin % 80'i tüm nüfusun sadece % 4.2'sini oluşturan büyük toprak sahiplerinin elindeydi.

Tüm zenginlikleri emperyalist ve yerli tekeller tarafından yağma edilen Şili'de toplumsal sorunlar derinleşiyor. Ve emekçi halkın yaşam koşulları her geçen gün biraz daha ağırlaşıyordu. 1970'e dek sağcı hükümetlerin işbaşında olduğu son 10 yıl içinde hayat pahalılığı % 1000 artmıştır. 1970 yılında işsizlik oranı % 8,5'tur.

İşçiler sefalet ücretleriyle geçinmek zorunda bırakılırken tarım işçilerinin ücretleri bunun ancak beşte biri denli düşük düzeydeydi. Yalnız başkent Santiago'da 600.000 insan sefalet yuvalarında yaşıyordu. Köylü evlerinin sadece % 10'nunda elektrik vardı.

Komünist Partisi, Sosyalist Parti, Radikal Parti, Sosyal Demokrat Parti, Birlikçi Eylem Hareketi ve Bağımsız Halkçı Eylemden oluşan ŞİLİ HALK BİRLİĞİ, 17 Aralık 1969 da ortak bir program üzerinde biçimlendi.

HALK BİRLİĞİNİN (United Popular) ortak adayı sosyalist lider Salvador ALLENDE'nin 4 Eylül 1970'te seçimleri kazanmasıyla Halk Birliği işte böyle bir Şili'yi miras alıyordu.

UNİTAD POPULAR HALKIN HİZMETİNDE

4 Eylül 1970 günü yapılan seçimler Şili halkının tarihsel zaferini müjdeledi.

Gerçektende HALK BİRLİĞİNİN programı sosyalizme yolu açacak köklü ekonomik, toplumsal ve politik dönüşümleri içeren son derece açık, somut bir programdı. Halk Birliği genel olarak beş yönde ilerliyordu.

1 — 11 Temmuz 1971'de bakırın millileştirilmesiyle iyice somutlanan bir süreç içinde tüm ulusal zenginlikler emperyalizmden geri alındı.

2 — Buna paralel olarak tekelci grup ve stratejik şirketlerin birbiri arkasından millileştirilmeleri programın öngördüğü üç ekonomik sektörün (sosyal sektör, karma sektör ve özel sektör) oluşmasına doğru gidilmesini sağladı.

3 — Enflasyona karşı mücadele, ulusal gelirin yeniden dağılımı, ücret ve fiyatların oynak merdivene göre saptanması, konut politikası, halk sağlığı, eğitim, çocuğun korunması vb. genel hizmetler alanında ileri adımlar atıldı.

4 — Kitlelerin bütünleşmesini sağlamak üzere kitlelerin her alan ve düzeyde yönetim ve örgütlenmeye katılması gerçekleştirildi.

5 — Dış politikada eşitlik ve karşılıklı çıkar temeli üzerinde tüm halklarla dostluk ve işbirliği politikası; ekonomik ve politik bağımlılık bağlarının kopartılması yönünde yeni ilişkiler düzenlendi.

Bu programın uygulanması ilk kez çalışma ve yaşam koşullarını değiştirdi. Ülkenin bağımsızlığını sağlarken, saygınlığını arttırdı.

EKONOMİK VE TOPLUMSAL GİRİŞİMLER

1970'den itibaren 15 yaşından küçük tüm Şili'li çocuklara günde yarım litre süt parasız dağıtıldı.

Günde 1 milyon 800.000 çocuğa kahvaltı, 600.000 çocuğa öğle yemeği devlet tarafından parasız verildi. Böylece, 1971 Ağustos'una dek çocuklarda ölüm oranı % 20,1 düştü.

Ücret ve aylıklar % 35-66 arasında arttırıldı. En düşük ücret % 66 oranında yükseltildi. Aile zammı iki katına çıkarıldı.

Kısa süre içinde 260.000 işsize iş alanları açıldı. 1972 aralığında işsizlik oranı 1970'de % 8,5'ten % 3'e düşürüldü.

En önemli tüketim maddelerinin fiatları donduruldu. 1970'de % 34,9 olan enflasyon hızı, 1971 Nisan'da % 6,6 ya indirildi.

Kiralar donduruldu. Barınma olanağından yoksun olanlar için Santiago'da 4.500 konut yapımına girişildi. 1971'de 80.000 konutun yapımına başlandı.

MİLLİLEŞTİRMELER

Kredi sağlayan mali kuruluşların % 90'ından fazlası üzerinde denetim sağlandı ve kredilerin az sayıda büyük işletmenin elinde yoğunlaşması önlendi.

1971 sonunda, önemli özel bankalar devleştirildi.

1971 Haziran'ına dek tüm Amerikan madenleri devleştirildi bu arada, ITT, Lota ve Schwager kömür madenleri, kükürt madenleri, tüm Tekstil ve Çimento işletmeleri, ABD patlayıcı madde fabrikası Du Pont gibi tüm önemli yerli ve yabancı işyerleri millileştirildi.

KİTLELER EKONOMİK VE TOPLUMSAL YAŞAMA KATILIYORLAR

Bütün demokratik hak ve garantiler genişletilecek ve toplumsal örgütlere bu hakların kullanılmasını sağlıyacak gerçek araçlar sağlandı.

(Unided Popular) Halk Birliği hükümeti tüm yetkisini örgütlü halkın vereceği destekten aldı.

BARIŞÇI DIŞ POLİTİKA

Halk Birliği hükümetinin dış politikası açıktır. Program bu politikayı şöyle somutluyor: **«Hükümetinin uluslararası Şili'nin tam politik ve ekonomik bağımsızlığının onaylanmasıdır».**

Tüm diğer ülkelerle, ideolojik ve politik tutumları göz önüne alınmadan ilişkiler sürdürülmüştür. Bu ilişki Şili halkının kendi kaderini tayin etme ve çıkarlarına saygı temeli üzerinde olmuştur.

Bağımlı veya sömürgeleştirilmiş ve özellikle de kurtuluş ve bağımsızlıkları için savaşlarını geliştirmekte olan ülkelerle dostluk ve dayanışma bağları kurulacaktır.

Halk Birliği hükümetinin bu barışçı ve anti-emperyalist dayanışma politikası hemen karşılığını buluyor.

KARŞI DEVRİMCİ GÜÇLERİN HAREKETİ

Bazı örneklerle sağcı ve faşist gerici güçlerin, emperyalist çevrelerin bu çok yanlı saldırılarını somutlayalım:

Şili ekonomisini eline geçirmiş üç çok uluslu tekelin üçü de Amerikan'dır: Anakonda ve Kennekot (dünyanın en büyük bakır şirketleri), ITT Holding (Uluslararası Telefon ve Telgraf Holdingi), ITT'nin Şili'de 200 milyon dolarlık yatırımı vardı.

Devlet denetimiyle birlikte bu tekellerin efsanevi kazançlarına büyük bir darbe inmişti.

Şili'de karşı devrimci eylem ve girişimleri finanse eden, tezgahlanmasına katılan çok uluslu şirketlerin başını ITT çekiyordu. ITT, dünyanın 90 ülkesinde 423,000 işçi ve memuru sömürür; yılık 8,6 milyar dolar tutarındaki kârı ile Şili'nin tüm brüt sosyal üretimini aşar, ABD'de yayınlanan **«Walt Street Journal'ın 28 Ekim 1975 tarihli sayısından: ITT, uzanabildiği her yere pençelerini çılgıncasına geçirmek isteyen doymak bilmez bir canavardır. «Der Spiegel» in 3 Nisan 1972 tarihli sayısından: «ITT holdinginin tıpkı bir hükümet gibi, özel dış politika servisi ve haberalma örgütü vardır. Uluslararası bankalardan başka, ITT'nin yönetim kurulunda eski CIA şefi John Mc. Cone'un yeri vardır.**

Bu arada diğer tekel ve bankalarda harekete geçmişti. Bunların hedefi, hangi yolla olursa olsun, Halk Birliği Hükümetini devirmektir.

GOŞİST EYLEMLER

«Gerici radyo ve basın aracılığıyla girişilen psikolojik savaş, goşist akımların provokasyonları ve şiddet eylemleriyle beslenerek kitlelere hükümetin beceriksiz olduğunu ve ülkeyi iç savaşa götürdüğünün propagandasını yapmasında kolaylık sağlıyordu. MIR gibi diğer aşırı sol unsurların kışkırttığı toprak işgalleri bir yandan orta köylüleri kızdırırken, hükümetin yürüttüğü toprak reformunu sabote ediyor ve köylülüğün bir bölümünün sağ güçlerin yanına geçmesini sağlıyarak, işçi sınıfının yalnızlaşmasını getiriyordu.

Bu sorumsuz, maceracı, bozguncu akımlar böylece karşı devrimci güçlerin ekmeğine yağ sürdüler ve faşist darbenin gelişini kolaylaştırdılar.

11 EYLÜL FAŞİST DARBESİ

CİA'nın CENTAUR PLANI, 11 Eylül 1973'te gerçekleştirildi. Çokuluslu şirketlerin ve dünya gericiliğinin hizmetindeki bir grup faşist asker, yasal Salvador Allende hükümetini devirdi. Allende'yi katletti ve Şili'de askeri-faşist bir diktatörlük rejimi kurdu. Faşist Cunta, onbinlerce Şili'liyi öldürdü, işkenceden geçirdi, toplama kamplarına doldurdu; siyasal ve ideolojik terörün yanında ekonomik katliam uygulayarak işsizliği, pahalılığı arttırdı; ülkenin özgürlük ve onurunu Amerikan tekellerine sattı. Bugün Şili'de Halk Birliği Partilerinin oluşturduğu, binlerce hristiyan demokratın, partisizin, din adamının tüm anti-faşistlerin katıldığı geniş bir anti-faşist birlik cephesi oluştu. Şili halkı, yurtsever güçleri, özgür ve onurlu bir yaşam, ulusal ve toplumsal kurtuluş için, faşist Cuntaya karşı halkın demokratik hükümeti için savaşıyorlar. Avrupadaki tüm anti-emperyalist ve barışçı güçler, kayıtsız şartsız Şili halkının gittikçe güçlenerek katil diktatörlüğü tecrit eden yiğit direnişini destekliyor. DİSK, gönüllüce bu güçlerin arasında alıyor yerini. **DİSK'in düzenlediği 11 Eylül Şili Halkıyla Dayanışma Günü»** Türkiye İşçi sınıfının Şili emekçi halkının yanında yerini aldığına en son somut bir örnek oluşturuyor.

